

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
24 У. 6058/16
Дана 16.04.2018. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Весне Лазаревић, председника већа, Гордане Богдановић и Јелице Пајовић, чланова већа, са судским саветником Иваном Гулан Радосављевић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца

Миливоје Миливојевић
против тужене Административне комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења 14 број 121-1387/2016 од 25.02.2016. године, у предмету уписа залогe на жигу, у нејавној седници већа, одржаној дана 16.04.2018. године донео је,

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Завода за интелектуалну својину 990 број 2015/6969/1 од 05.10.2015. године, којим је одбијен захтев извршитеља за упис залогe на жигу - Ж-2009/1770; рег. Бр: 60853 од 20.07.2015. године.

У тужби поднетој Управном суду дана 08.04.2016.године, преко пуномоћника, тужилац побија законитост оспореног решења, истичући да је донето на основу погрешног тумачења члана 53. став 1. Закона о жиговима, и да је тим решењем тужилац, као поверилац, спречен да у складу са Законом о извршењу и обезбеђењу наплати своје новчано потраживање уновчењем другог имовинског права – права на жигу, у поступку извршења које се води пред извршитељем. По мишљењу тужиоца, првостепени орган је био дужан да изврши упис залогe на жигу односно упис спровођења извршења одређеног закључком извршитеља од 16.07.2015. године, ради

наплате потрживања тужиоца у износу од 71.426.616,53 динара, са законском затезном каматом и трошковима извршног поступка, будући да су сви државни органи дужни да поступају по правоснажном закључку извршитеља, а не да испитују законитост одлука других државних органа или лица којима је држава поверила јавна овлашћења. Сматра да је неоснован навод туженог из оспореног решења да првостепени орган није, противно императивним прописима, испитивао законитост правоснажног акта извршитеља и да је таквим поступањем прекорачио своја законска овлашћења и надлежности. Указује да је оспореним решењем одбијена жалба против незаконитог акта, које је очигледно противно принудним прописима и то чл. 53. став 1. у вези са чланом 55. Закона о жиговима и чл. 312. у вези са члановима 87. и 89. Закона о извршењу и обезбеђењу. Предлаже да суд усвоји тужбени захтев и утврди да је оспорено решење незаконито и укине га у целости, као и да наложи првостепеном органу да поступи по закључку извршитеља од 16.07.2015. године. Такође, предлаже да суд обавезе туженог да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 36.000,00 динара за састав тужбе, као и таксу на тужбу по ТТ.

Тужени орган у одговору на тужбу понавља разлоге образложења оспореног решења, сматра да је првостепено решење донето на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, без повреде правила поступка и уз правилну примену материјалног права. Предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно одредби члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари нашао да је тужба неоснована.

Правилно је, према налажењу Управног суда, поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против ожалбеног решења, налазећи да је првостепени орган на основу потпуно утврђеног чињеничног стања, без повреде правила поступка, правилно применио прописе на које се позвао у том решењу. Ово стога што из списка предмета произлази да је захтевом / закључком за упис залог од 16.07.2015. године, поднетом првостепеном органу 20.07.2015. године, извршитељ _____ затражио од првостепеног органа да се на жиговима рег: бр. 60853 и 43173, чији је носилац _____ изврши упис започетог извршења, упис забране располагања и упис заложног права у корист заложног повериоца привредног друштва _____ а ради наплате новчаног потраживања које заложни поверилац има према носиоцу жига. Поступајући по том захтеву, првостепени орган је дана 17.09.2015. године подносиоцу захтева упутио допис, у коме је навео да се тражени упис не може извршити сходно члану 53. став 1. Закона о жиговима, и позвао је подносиоца да се у року од 15 дана од дана пријема тог дописа изјасни о разлозима због којих се тражени упис не може извршити, у складу са чланом 56. став 2. Закона о жиговима. Подносилац захтева је у наведеном року, дана 28.10.2015. године, доставио првостепеном органу закључак од 25.09.2015.

године, којим се Заводу за интелектуалну својину налаже да одмах, а најкасније у року од 5 радних дана поступи по закључку извршитеља од 16.07.2015. године и изврши упис започетог извршења, упис забране располагања и упис заложног права на наведеним жиговима. Налазећи да нису испуњени услови прописани чланом 53. став 1. Закона о жиговима за упис залогe на жигу, првостепени орган је ожалбеним решењем одбио захтев, а тужени је решавајући по жалби тужиоца изјављеној против првостепеног решења, правилно одбио жалбу као неосновану.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о жиговима ("Службени гласник РС" број 104/09 и 10/13) прописано је да жиг, односно право из пријаве може бити предмет залогe и то на основу уговора о залози, одлуке суда и другог државног органа и сл. и то за све или само за неке робе или услуге.

Одредбом члана 56. став 4. истог закона је прописано да ће надлежни орган решењем одбити захтев за упис преноса права, лиценце, односно залогe ако се подносилац захтева у остављеном року не изјасни о разлозима због којих се упис не може одобрити, или се изјасни, а надлежни орган и даље сматра да се упис не може одобрити.

Управни суд је ценио наводе тужбе да је у оспореном решењу погрешно примењена одредба члана 53. став 1. Закона о жиговима, па је нашао да су неосновани, будући да том одредбом закључак извршитеља није прописан као један од правних основа за упис залогe.

Цењени су и наводи тужбе да је неоснована тврдња туженог у образложењу оспореног решења да првостепени орган није испитивао законитост правоснажног акта извршитеља и тиме прекорачио своја законска овлашћења, па је Управни суд нашао да су неосновани. Ово стога што је тужени правилно закључио да је првостепени орган у управном поступу ценио да ли је за упис залогe, покренут по захтеву странке, достављен правни основ предвиђен законом на основу кога се врши упис залогe на предметном праву у одговарајући регистар. Одредбом члана 53. став 1. Закона о жиговима прописано је под којим условима жиг може бити предмет залогe, а одредбом члана 54. став 2. тачка 1. је прописано да се уз захтев за упис залогe на жигу доставља, између осталог, и доказ о правном основу траженог уписа. У складу са одредбом члана 56. став 1. истог закона надлежни орган испитује да ли правни основ на коме се захтев заснива испуњава законом прописане услове. Имајући у виду наведене прописе, правилно је тужени нашао да је првостепени орган у спроведеном поступку испитивао да ли правни основ, у конкретном случају закључак извршитеља, испуњава законом прописане услове за упис залогe, а није испитивао законитост закључка извршитеља.

Наводи тужбе да су сви државни органи дужни да поступају по правоснажном закључку извршитеља су без утицаја на другачије одучивање, будући да су у овом случају управни органи правилно утврдили да нису испуњени услови да се поступи по закључку извршитеља.

Управни суд је ценио и остале наводе тужбе, па је код изнетог чињеничног и правног стања ствари, узимајући у обзир и околност да Законом о извршењу и обезбеђењу није изричито регулисан поступак извршења на жиговима, нашао да су без утицаја на другачију одлуку у овом управном спору. Поред тога, наводи тужбе су истицани и у жалби, и тужени је у образложењу оспореног решења дао довољно јасне разлоге за донету одлуку, које као правилне у свему прихвата и овај суд.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, с обзиром на његов успех у овој правној ствари, и на основу чланова 67. и 74. Закона о управним споровима, а сходном применом чланова 151. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11...55/14) одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 16.04.2018. године, 24 У. 6058/16

Записничар
Ивана Гулан Радосављевић, с.р.

Председник већа-судија
Весна Лазаревић, с.р.

